

**SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**Pf.II.20.683/2009/3.szám**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!**

A Szegedi Ítéltábla a Magyarossy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Magyarossy József ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek - dr. Kriveczky György ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve (címe)** alatti lakos I.r. és a **II.rendű alperes neve (címe)** alatti székhelyű II.r. alperes ellen közös tulajdon megszüntetése és egyéb követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2009. október 9. napján kelt 2.P.22.453/2008/28. számú végzésével kijavított 2009. július 7. napján kelt 2.P.22.453/2008/22. számú ítélete ellen az I.r. alperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**Í T É L E T E T :**

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 18.000.- (tizennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Köteles az I.r. alperes az állam javára, az illetékes állami adóhatóság külön felhívására 35.600.- (harmincötezer-hatszáz) Ft fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

**I N D O K O L Á S :**

A felperes és az I.r. alperes házastársak voltak, házasságukat a Szegedi Városi Bíróság 11.P.21.374/2004/60. számú ítéletével felbontotta. Határozatában - egyebek mellett - megállapította, hogy a **/perbeli ingatlan címe/** alatti ingatlanban a felperes 21/36, az I.r. alperes 15/36 tulajdoni hányaddal rendelkezik, s

kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 618.972.- Ft tőkét és ebből 542.446.- Ft-nak a 2005. március 31. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, valamint 650.000.- Ft perköltséget. A Csongrád Megyei Bíróság 4.Pf.20.797/2006/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, s 300.000.- Ft fellebbezési eljárási költség megfizetésére kötelezte az I.r. alperest.

A felülvizsgálati kérelem folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság a Pfv.II.21.480/2006/6. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és az I.r. alperest a felperes javára 80.000.- Ft perköltségben marasztalta.

A felperes a jelen perben előterjesztett módosított keresetében a **perbeli** ingatlanon fennálló közös tulajdon megszüntetését kérte oly módon, hogy az I.r. alperes tulajdoni hányadát a bíróság adja az ő tulajdonába. Az általa teljesítendő megváltási ár meghatározásakor kérte elszámolni a különvagyonra terhére végzett értéknövelő beruházások 2.600.000.- Ft-ot kitevő ellenértékét, és beszámítani az I. r. felperessel közösen felvett hitel még fennálló 2.267.270.- Ft-os összegét, továbbá az előzményi perben a javára megítélt, s az I. r. alperest terhelő marasztalási összegeket, azok kamatait, a perköltségek összegét és ez utóbbiak után járó törvényes kamatot, amelyet összesen 2.087.304.- Ft-ban jelölt meg.

Az I.r. alperes a közös tulajdon felperes által kért módon történő megszüntetését nem ellenezte, a megváltási ár összegét azonban vitatta. A felperes beszámítási igényét a perköltség után járó kamatok kivételével elismerte, míg a felperesi beruházás folytán előállott értéknövekedés elszámolására vonatkozó felperesi igényt kérte elutasítani.

Az elsőfokú bíróság - a megismételt eljárásban hozott - ítéletével a **perbeli** lakóingatlanon fennálló közös tulajdont akként szüntette meg, hogy az I.r. alperes tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta. Kötelezte a felperest 321.534.- Ft 15 napon belül történő megfizetésére, s megkereste a földhivatalt, hogy a fenti összeg teljesítésének igazolását követően a tulajdonjog-változást az ingatlan-nyilvántartáson vezesse át. A II.r. alperest mindezek tűrésére kötelezte. Az I.r. alperest 120.000.-Ft perköltség felperes és 474.400.- Ft eljárási illeték állam javára történő megfizetésére kötelezte. A felperest terhelő marasztalási összeg meghatározásakor a perbeli ingatlan peres felek által kölcsönösen elfogadott szakértői véleményben megjelölt forgalmi értékét vette alapul, abból levonta a felperes által végzett beruházások folytán előállott 5.020.000.- Ft értékemelkedést és az ingatlanon fennálló hiteltartozást (2.267.260.- Ft), így az I.r. alperes tulajdoni hányadának ellenértékét 4.874.149.- Ft-ra tette. Ebbe beszámította az I. r. alperest a korábbi perben született ítéletek alapján terhelő

**Pf.II.20.683/2009/3.szám**

összesen 2.087.304.- Ft-ot, s ennek megfelelően a felperes által teljesítendő megváltási árat 2.786.485.- Ft-ban határozta meg azzal, hogy miután a felperes nem vitásan 2.465.311.- Ft-ot már teljesített az I.r. alperesnek, ezért e két összeg különbözeteként 321.534.- Ft megfizetésére köteles. Rámutatott, hogy az I.r. alperes perelhúzó, a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető magatartása tette indokoltá az elsőfokú eljárási illeték teljes összegének, valamint a felperesnek járó perköltség megfizetésére kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést - tartalmát illetően - annak részbeni megváltoztatását, a perköltség és az eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezések mellőzését kérve. Tagadta, hogy perelhúzó, rosszhiszemű magatartást tanúsított, állította, hogy a bírósági felhívásoknak minden esetben maradéktalanul eleget tett. Kiemelte, hogy a kereseti kérelmet nem vitatta, a közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, ezért a perköltségviselés általános szabályától való eltérés nem indokolt.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseinek helybenhagyására irányult. Okfejtése szerint az I.r. alperes perelhúzó magatartása az eljárás egész tartama alatt megmutatkozott, okiratokat késedelmesen csatolt, a bíróság felhívásainak határidőn belül nem tett eleget, perbeli magatartása az igazság kiderítésének megghiúsítására irányult. Az I.r. alperes együttműködési kötelezettségét megszegte, amikor a peres eljárás folyamatban léte alatt kötött megállapodás ellenére, az abban megjelölt megváltási ár teljesítését követően az elsőfokú ítélet ellen fellebbezéssel élt, ez pedig rosszhiszeműségét bizonyítja.

**A fellebbezés alaptalan.**

A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiuma a közös tulajdon megszüntetésére irányuló perek jogalkalmazási kérdéseivel kapcsolatosan - a PK. 10. számú állásfoglalás helyébe lépő - 1/2008. (V.19.) PK. véleményben adott iránymutatást. Ennek VIII.g.pontja szerint a perköltség viselésének általános szabálya az, hogy a készkiadások megosztása mellett mindegyik fél viseli a saját költségét. Az ettől való eltérés főleg akkor indokolt, ha arra a felek magatartása okot ad. E tekintetben a PK. véleményben foglaltak lényegében azonos szabályozást tartalmaznak a PK. 10. számú állásfoglalásban foglaltakkal. Jelen esetben a másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróság álláspontjával a tekintetben, hogy a perköltség viselésére vonatkozó általános szabály nem volt alkalmazható, az attól való eltérést az I.r. alperes perbeli magatartása - az alábbiakban részletezettek szerint - indokoltá tette.

A peres felek perbeli jogait jóhiszeműen kötelesek gyakorolni. A Pp. 8. §-a tartalmazza e vonatkozásban egyfelől a felek kötelezettségeit, másfelől a bíróság azon kötelezettségét is, miszerint hivatalból köteles megakadályozni minden olyan eljárást, cselekményt, vagy egyéb magatartást, amely a per elhúzására, vagy az igazság kiderítésének megghiúsítására irányul, avagy arra vezethet. Amennyiben a fél a Pp. 8. §-ában foglalt megsértésével jár el, úgy ennek következménye egyfelől a pénzbírság megfizetésére kötelezésben, másfelől a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezésekben juttatható kifejezésre. A perbeli esetben az I.r. alperes a peres eljárás során perelhúzó jellegű magatartást tanúsított. Az a körülmény, hogy a közös tulajdon megszüntetéséről peres eljárás keretében kellett döntenie és a jogvita érdemi elbírálása jelentősen elhúzódott, javarészt arra vezethető vissza, hogy a jogvita egyezséggel történő rendezésétől az I.r. alperes elzárkózott. Peradat van arra, hogy a felperes a per megindítását megelőzően a 2006. április 13. napján kelt levelében az ingatlant érintő igények peren kívüli rendezését kezdeményezte, konkrét elszámolási javaslatot tett az I.r. alperesnek, amely lényegében megegyezett az utóbb a kereseti kérelmében érvényesített követelésével. Az I.r. alperes e javaslatra nem reagált, így a peres eljárás megindítása nem volt elkerülhető. Az is tény, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek, illetve a felperes beszámítási igényének helyt adott, tehát a felperes követelése megalapozottnak bizonyult, így az a körülmény, hogy az I.r. alperes a perbeli közös tulajdon megszüntetésének módját nem kifogásolta, e tekintetben a keresetet elismerte, ugyancsak azt támasztja alá, hogy megfelelő alperesi együttműködési készség esetén a jogvita peren kívüli rendezésére mód lett volna. Mindezen túlmenően az I.r. alperes perbeli nyilatkozatai is rosszhiszemű pervitelre utalnak, hiszen a bontóperes eljárás során eljáró elsőfokú és másodfokú bíróságok egyértelműen amellet foglaltak állást, hogy a felperes által az ingatlanon végzett beruházások a javára számolhatók el, azt hogy annak fedezetét a felperes különvagyona terhére biztosította, bizonyítottanak ítélték. Az I.r. alperes azonban a perben következetesen vitatta az ezt érintő elszámolást annak ellenére, hogy a bíróság döntésével tisztában volt.

A jogvita elhúzódása - a már kifejtettek mellett - arra is visszavezethető, hogy az I.r. alperes a bíróság felhívásának számos esetben a nyitva álló határidő elteltét követően, illetve többszöri felhívás eredményeként tett eleget, amit az elsőfokú bíróság P.20.953/2007/7/II., P.20.953/2007/11., és a P.22.453/2008/3. számú végzése is igazol. Az I.r. alperes a bíróság által egyes perbeli cselekmények elvégzésére megszabott határidőket indokolatlanul elmulasztotta, ennek menthető okát nem adta (P.22.453/2008/10. számú végzés). A bizonyítási eljárás lefolytatása szempontjából nélkülözhetetlen szakértői vizsgálat költségeit nem előlegezte, emiatt vele szemben kényszerintézkedés alkalmazása vált szükségessé (5. sorszámú végzés).

Az I.r. alperes fentebb részletezett perbeli nyilatkozatai, az eljárás során tanúsított - a jóhiszemű pervittel össze nem egyeztethető - magatartása perelhúzási célzatot és rosszhiszeműséget igazol, a jogvita peren kívüli lezárásának elmaradása, illetve a

per tartamának elhúzódása javarészt az I.r. alperesnek felróható. Ennek tükrében helytállóan döntött az elsőfokú bíróság, amikor a perköltségviselés általános szabályától eltérően az I.r. alperest marasztalta az elsőfokú eljárás költségeiben, így viselnie kell mind az elsőfokú eljárási illetéket, mind a felperesi jogi képviselő eljárás során felmerült munkadíját. Ez utóbbi kapcsán utal az ítélet arra, hogy annak mértékét az elsőfokú bíróság a pertárgy értékével és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, a perben tartott tárgyalások számát is figyelembe véve, a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendeletben foglaltaknak megfelelően határozta meg.

Minderre tekintettel az ítélet arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseit annak helyes indokaira figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés sikertelenségére tekintettel az I.r. alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles viselni a felperes fellebbezési eljárási költségét, amelynek összegét az ítélet arra, hogy annak mértékét az elsőfokú bíróság a pertárgy értékével és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan, a perben tartott tárgyalások számát is figyelembe véve, a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése alapján a fellebbezési pertárgyértékhez (594.400.- Ft) és a kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodóan 18.000.- Ft-ban állapított meg.

Tekintettel arra, hogy az I.r. alperes részére engedélyezett személyes költségmentességet az ítélet arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseit annak helyes indokaira figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az ítélet arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezéssel érintett rendelkezéseit annak helyes indokaira figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

S z e g e d , 2010. február 23.

|                       |                                 |                               |
|-----------------------|---------------------------------|-------------------------------|
| Dr.Szeghő Katalin sk. | Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk. | Zanócné dr.Ocskó Erzsébet sk. |
| a tanács elnöke       | előadó bíró                     | ábrabíró                      |